

Passen els dies, no massa, i sense adonar-me'n, formo les primeres frases.

És una llengua dominant.

Després, amb el pas dels anys

Comprenc que és necessària per poder accedir al món de la cultura.

Tu pel matí, benvolguda Escola del mas d'En Ramona.

L'escola de la vida per la vesprada.

Protegit pel la tendra clofolla de ma família.

Revestit del virolat mantell de la mare Natura.

La llavor que tu sembrares va grillar.

El nounat brot, alimentat de l'adob de la mestra.

Una mestra simpàtica, acollidora i que ens estimava.

Va donar fruit, en dos anys, vaig poder ingressar al batxillerat.

És per tot açò, que acabo aquesta lloança a la meua primera escola com l'he començada.

Que tard vaig arribar-hi!

Que d'hora et vaig deixar!

Un alumne agraït

